

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

ÖRÖMÜNNEP

2022.10.09.

Tartalom:

Információ – Kommunikáció.

Az információ kérdését önmagában vett tekintetben vizsgáljuk.

Mi az információ?

Az információnak van-e forrása?

Mik az információ jellemzői?

Milyen kapcsolat van az információ és a kommunikáció között?

Van-e az információnak erkölcsi vonatkozása?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Kedves Testvérek!

Szeretettel köszöntök mindenkit, ma 2022.10.09. vasárnap van, örömnepünkre jöttünk össze. A témánk, információ és a kommunikáció, mely remélhetőleg nagyon szerteágazóan fog kibomlani. Mindenkinek elküldtem az általam megszült kérdéseket, ezekre keressük közösen a válaszokat, a teljesség igénye nélkül, hiszen mérhetetlen mélységekig és tartalmakig el tudnánk menni a válaszainkban. Bizonyos értelemben csak felszínesen tudunk erről beszélgetni, a mi területünk az adott témán belül, természetesen Jézus vonatkozásában, a hit és a valóság vonatkozásában kerül kibontásra. Ezt tartottam elsősorban szem előtt a kommunikáció témakörénél, mert a meglátásomban és a forrásmunkákban is az, hogy az információ és a kommunikáció nem egymástól elválasztható tartalmak és fogalmak. A valóság nem működik külön-külön, hanem úgy kap értelmet, ha mind a kettő megjelenik. Remélem hasonlóan izgalmas lesz, mint a dal és ebben is felfedezünk olyan új szemléletet, látásmódot, mint az előzőekben és ezzel is gazdagodni fogunk. Megkaptátok a „**válaszok**” lapot, amelyen az én válaszaim vannak megfogalmazva és azt gondoltam, hogy a kérdések és a válaszaim felolvasása után bárki közületek hozzáteheti, kiegészítheti, az adott témához a saját gondolatait, válaszait, meglátásait. Ha ez így megfelel, akkor tiétek a szó.

Pisti: Információt, csakis kizárólag, értelemmel bíró személy tud létrehozni. Az Istenről tudjuk, hogy értelem, tudjuk, hogy személy és azt is tudjuk, hogy minden információnak Ő a forrása. Az angyal könyvben olvasható az a mondat, hogy: *mindenben lásd meg őt*. A Forrás című anyagban pedig azt, hogy: „ha látni akarsz az Istent, akkor jöjj és lásd meg.” Tehát, nyisd ki a szemedet. Amikor ezzel az anyaggal foglalkoztam, akkor világosodott meg a számomra, hogy lényegében minden, ami bennünket körülvesz, amit látunk a környező világunkból, amit érzékelünk és felfogunk, ez nem más, mint a Mennyei Atyának a közlése önmagáról, különböző módon. Az utóbbi alatt azt értem, ami az Angyal könyvben is meg van nevezve, a hét szint: ásvány, növény, állat, ember, angyal, szeráf és Ő. Viszont én úgy gondolom, hogy ettől sokkal több szint létezik. Valamikor, amikor Jánossal az információról és a húrelméletről beszélgettünk, és a dalhoz kapcsolódóan is, mivel a daltól nem is lehet elvonatkoztatni az információ tekintetében, mert ha a „húrelméletet” veszem alapul, akkor a gitár esetében különböző húrok vannak, amelyeken különböző

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

hangokat tudok egymás után megszólaltatni. Ezáltal a zenével információt közlök, magával a hangokkal is. Visszatérve az információhoz; a Mennyei Atyának különböző módon önmaga közlése, ami az ember számára egy olyan feladatot jelent, hogy mint egy felfogó készülék, mint az információt értő értelmes lény, kapcsolatba lépjen az információn keresztül a Mennyei Atyával és ez által, válaszadóként, lehetővé váljon számára a kommunikáció. Az Atya a forrásadó, Ő adja az információt és az ember képes azt felfogni, megérteni és „visszaadni”, kapcsolatot teremteni Vele a kommunikáción keresztül.

János: Köszönöm.

Timi: Szakmámat tekintve, ... végeztem, ezért nekem ez a kommunikáció szakterületem. Dolgoztam a marketing és a kommunikáció területén, mint belső menedzser, de ezeket a szakmai területeket most nem hoznám ide. Egy csodát, szeretnék nektek elmesélni. Amikor a pécsi egyetemnek az egészségtudományi szakára jártam egy rövid ideig és ott egy előadás körében az egyik professzor arról adott elő, hogy kutatják azt, hogy az anyatestben, az anyaméhben hogyan tudnak a megtermékenyített petesejtek megtapadni. stb. Rendkívül érdekes volt minden, de elmondta a professzor, hogy azzal nem boldogulnak, hogy a behelyezett petesejtek közül az egyik képes ott tovább élni, a másik pedig nem. Arra jutottak a kutatásaik során, hogy a behelyezett petesejtek közül vannak, amelyek nem tudnak kommunikálni az anya testével. Nekem ez olyan csoda volt, hogy miután én, mint szakember, az emberi kapcsolatokban, a társadalomban és az üzleti életben megvalósuló kommunikációt tanultam, ezek után villámcsapásként ért, hogy a sejtek szintjén is kommunikáció folyik. Akkor jöttem rá, hogy minden mindennel kommunikál. Még az atomoknál is megjelenik, hogy melyik akar melyikkel kapcsolódni, kivel illik össze. Ez az egész, egy kommunikációs halmaz. Az a lényeg, hogy van egy adó, mely közöl valamilyen információt és van egy vevő, ami, ha képes felfogni az információt, akkor, ezek között létre jön a kapcsolat. Ettől kezdve úgy élem meg, az egész világ egy csoda, egy fantasztikus kommunikáció halmaz.

János: Köszönjük szépen.

Kata: Azt a gondolatot ragadtam meg ezzel kapcsolatban, amiről az angyal könyvben is szó esik a teremtésben, az Isten oldaláról. Az angyal könyvben ezzel kapcsolatban találkozunk az Ős-Ok és az őscsira fogalommal. Az őscsira

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

hordozta mindazt az információt, ami később folyamatában megvalósulhatott. Ez a teremtő ősforrás, ez az örök életforrás, ez az örök erőforrás és információforrás, kimeríthetetlen. Az ember, mint vevő és felfogó készülék, a benne lévő Isten országa és az értelem közös munkája által, képes létrehozni a kapcsolatot. Minden Istennel való kapcsolat információt hordoz, amit a Forrás, az angyalokon keresztül az ember számára sugallatok formájában közöl és ebből az ember mindazt, amit képes a kommunikációja által megfogalmazni, magáévá tenni, befogadni és élni, a fejlődését szolgálja. A teremtésnek ez a végtelen és kimeríthetetlen folyamata, amely mint, információ és kommunikáció, ahogyan a dal esetében, most ezen keresztül is Rá tudunk látni.

Márti: Elcsodálkoztam és megdöbbenve tapasztaltam ennek a tartalmát, hogy ez az információ mennyire gazdag tartalom. Mindenhol ezzel találkozunk. Valóban úgy van, hogy minden létező, információt hordoz. Egy olyan tartalom ez, amelyről végtelenségig beszélgethetnénk, de nekem már nem sok van hátra, és akkor is soha nem érnék a végére.

János: Nem az örök életben fogalmaztad meg a gondolataidat és ezt azért mondom, mert bennem soha nem fogalmazódott ez meg.

Márti: Azért mondtam ezt, mert ha átmegyünk odaát gyökeresen meg fog változni a véleményünk, a gondolkodásunk, a megtapasztalásunk.

János: Én ezt így nem gondolom.

Márti: Számomra biztos, hogy így van.

Pisti: Világunkat körbeveszi az információ halmaz. Itt a közösségben is ebben élünk, de nemcsak itt, a családjunkban, a barátoknál, a környezetünkben, a munkahelyen, mindenhol. Van az a mondás, hogy madarat tolláról, embert barátjáról lehet megismerni. Mindig mindenki önmagáról közöl valamit a környezete számára. Aki ezzel a kommunikációval tud azonosulni, azzal ott létrejön a kapcsolat, akivel nem tud azonosulni, ott nem jön létre a kapcsolat, mint az embriók között, ahogyan Timi ezt említette. Látva azt, hogy az emberek mit közölnek magukról, milyen a daluk, mennyire hamis vagy igaz, az információ eligazít ott, abban a közegben, hogy én hogyan, miként viselkedjek. Mit árul el önmagáról? Az információ nem csak az, ami beszéd, vagy ami hang, vagy ami írott szöveg, ha nem, lehet egy mosoly, egy összehúzott tekintet,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

mimika, testbeszéd, ami sok mindent közöl. Az információ olyan valóság, az Istenre vetítve, amelynek megismerésekor arra az ismeretre, tudásra teszünk szert, ami addig még nem volt a birtokunkban.

Marika: A Wikipédiában azt találtam, hogy az információ: értesülés, üzenet, tájékoztatás valamiről.

János: Köszönjük.

Pisti: Lehet jobb, hogy nem tudjuk, kinek mennyi van hátra, kinek a legrövidebb az ideje.

János: Köszönjük. Azt tudom mondani, hogy az angyal arra tanít engem, hogy én ne abban gondolkodjak, mennyi van hátra, ha nem, hogy mi van előttem. Ez az új. A hátra: az-az ördög, a múlt, a megszokott. Ezt felejtsem el, nem vagyok ura. Mennyi van előttem és mi van előttem. Ha ebben gondolkodom, akkor abba az újba tudok kapcsolódni, amit az angyal kínál.

Márti: Bennem az él még többek között, hogy odaát másfajta eszközeim lesznek arra, hogy Istenhez közelebb kerüljek, azért értem ezt egy határvonalnak. Más minőség az, ami ott megjelenik.

János: Mindenkinek hite szerint. A kérdés, kérdés marad, hogy mi az információ. Az információ témaköre nem olyan nagyon régi. Elsősorban a számítógépeknek a terjedésével fogalmazódott meg az információ fogalma és az informatikus szó is. Ma már elég komolyan a köztudatba került és elég súlyosan, mert korábban az információval, mint fogalommal, nem találkozott az ember a 16.-17.-18. században. Az előző századokban más szónak mondák, mint írásnak, mint beszédnek, de információnak nem fogalmazták meg. Az információ jelen korunknak a gyermeke.

Kérdések az információ és a kommunikáció témaköréből:

1./ Mi az információ. Vannak okos emberek, akik már ezt megfogalmazták előttünk.

Válaszok:

1./ a. / Az információ az információ. Nem anyag és nem energia, valamint nem keletkezik önmagától. (Norbert Weiner.)

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ez azt fogalmazza meg, amit a Pisti már előzetesen megfogalmazott, hogy értelem kell, hogy szülje az információt. Az információnak van forrása, vannak jellemzői, van célja, van tartalma. Ha az Isten oldaláról nézzük az információt, a hitünk vonatkozásában, akkor az én válaszom a következő:

b. / Az információ az Isten, ember irányába való Önmagát közlése.
MINDENBEN.

János: Az információ micsoda? Ismeret. Az ismeretnek nincs kiterjedése, nincs tömege, nincs súlya, nincs előjele. Az ismeret az ismeret. Az ismeret az-az információ, amely az Istenből forrászik, és csak akkor van létjogosultsága, ha értelemtől értelemig ér el. Az értelmetlenig nincsen értelme, hogy megszülessen. Önmagát közlése, de mindenben. Ti már érintettétek ezt a kérdést. Az önmagát közlése mindenben, hogyan lehet ez?

Kata: Kiáradásában.

Ivett: Azért, mert minden önmagáról szól, amit az Isten kiáraszt magáról, ahogy Kata az előbb elmondta. Végző soron minden az Istenről szól.

János: Mondhatom azt, hogy nemcsak a kiáradásában, a megjelenésében, jelenlétében is. Azt mondja az angyal: *Mindenben lásd meg Őt*. Akkor mondhatom, hogy mindenben van információ? Minden a kiáradásban, a teremtés által kapott információban van jelen?

Igen.

János: Az információ gyakorlatilag az értelemhez szól.

Marika: Ha erre ránézek és tudom, hogy ez egy bögre, akkor ez információ?

Igen.

János: Az is információ, hogy mire szolgál, a színe is információ, a formája is információ, a hófoka?

Marika: Az nem.

János: Miért nem? Ha megfogod és érzed, hogy forró az nem információ?

Marika: De igen. Számomra azért információ, mert picit koromban, amikor tanultam a fogalmakat, a szüleim azt mondták, hogy ez bögre.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Nem azért. Ezt nem lett volna muszáj elhinned, ez csak elnevezés, amiről te beszélsz. Rendben? Az információ gyakorlatilag az értelméhez szól.

Ivett: Ez azt jelenti, hogy mindennek van célja, mindennek van értelme, ami az Istenből kijön és megteremtődik.

János: Egészen pontosan. Visszatérve a **b** válaszhoz:

b./ Az információ az Isten, ember irányába való Önmagát közlése. MINDENBEN.

János: Mindenben megláthatjuk Őt, mivel minden a teremtése, a kiáradása által létezik.

Kata: Minden létbe fordulás, az informátor megjelenése, megtapasztalása.

János: Vajon az atom, mitől az, ami?

Kata: Az információtól.

János: A sejt mitől sejt? Attól az információtól, amitől az anyag köré rendeződik. Az, hogy te, hogy nézel ki, azzal a sejttel együtt, ami megtermékenyült az anyában, azzal együtt ott volt benne minden információ terólad. Milyen magas leszel, milyen lesz a hajad, a szemed, a bőröd stb. Minden benne volt információként, amit az idő köréd rendez. Ahogyan az idő gyakorlatilag halad előre, úgy bontja ki ebből az információhalmazból mindazt a történetet, ami veled történik, amit megélsz magaddal kapcsolatban. Érthető ez így?

Igen.

Kata: Nekem beugrik az a fogalom, amit az ideáról beszéltünk.

János: Pontosán.

Kata: Abban a pillanatban, amikor az információ rendezzi önmagát, megtörténik a létbe hívás, akkor az idea már megszűnik.

János: Így van. Mi a helyzet az ember és ember közötti információval?

c./ Valaminek, vagy valakinek önmagát való közlése az értelemmel rendelkező irányába.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Miért az értelemmel rendelkező irányába? Létezik-e bármilyen információforrás, ami nem létezik információforrásként?

Pisti: Minden információ.

János: Minden, ami létezik, önmagában hordozza azt is, hogy értelemmel rendelkező felé információt ad. Ez a papírlap is információt ad? Milyen információkat? Azt, hogy valamikor fából készült és maga az egész története, a papíron megjelenő szöveg, ennek a tartalma, a nyomtatásnak a festéke, a mérete, tehát minden, minden az értelemmel rendelkező számára információt ad, közli önmagát.

c./ Azt közli, hogy: EZ VAGYOK!

János: Az ember is ezt közli?

Pisti: Igen.

János: A maga létével? Hát hogyan!

c./ Az ember alatti világokban, - jól figyeljete! - a létezés mámorában,

János: Miért mondhatom ezt?

Pisti: Mert tökéletesek.

János: Mert tökéletes, nem tud más lenni, mint ami. A maga szintjén, a létezés mámorában él.

Pisti: A kutya nem tud, nem kutya lenni.

Marika: Az jutott eszembe, ha mentek az úton a kutyáddal és az észrevesz valamit és ugat, akkor a kutyaugatás is információ a gazdája számára.

János: Nem csak neki, de mindenkinek a számára.

Timi: Aki nem barátja annak a számára is.

Detti: Leginkább annak.

Marika: Oda tartom a kezem, meg akarom simogatni és meg akarom tudni mit szól ehhez és ha elhúzza a fejét, akkor az is információ. Azt közli: hagyjál engem békén!

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Azt állítom, nincs olyan történés a világban, ami ne információ lenne. Azzal, hogy megfogtam a szemüvegemet, az is információ. Az, hogy levegőt veszel, az is információ. Az, hogy nézel, az is információ, hogy hallasz, az is információ.

Pisti: Nyilatkozol, az is.

János: Minden történés az, mert rólad szól, magadat közlöd vele. Nem olyan értelemben, hogy így akarod, tudatosan és tudattalanul, de az, hogy létezel.

Timi: Annyit tennék ehhez hozzá, hogy bejött nekem a szakmai múltam, és annak az egész felépítése, hogy hogyan zajlik a kommunikáció, mi az információ, mi történik. Mi mindig azt mondtuk, hogy az információ az egy közölt tartalom. Nagyon fontos, amit itt megbeszéltünk, hogy a teremtettségnél az Istentől forrászó lét információja az elsősorban, amiről beszéltünk. Nem szabad elfelejteni, hogy én hiába közlök információt magamról, ha senki nincsen, aki felé irányul. Ez csak a teremtéstől nyeri el értelmét, mert ha csak egy pont van a világon, az hiába közöl bármit, ha nincs senki, akivel közölje. Ahhoz, hogy az információ egyáltalán megvalósuljon, ahhoz kell, hogy legyen legalább még egy, aki felé közli. Ez maga a teremtés csodája, hogy az Isten, ahogyan kiárad, tulajdonképpen megteremti önmagát, önmagának a kapcsolatrendszerén keresztül, ami ettől lesz információ. Én közölhetek felétek hamis információt is, ami megtéveszt benneteket, ami szintén rólam mond el információt. Dehogy maga mi az információ, az magában a kommunikáció folyamatában fog megvalósulni valahol.

János: Nemcsak.

Kata: A Timi gondolatát szeretném azzal kiegészíteni, hogy minden mindennel összefügg, és erre az angyal könyv több helyen utal. Azt, hogy az információ mikor talál kibomlásra, mikor és hol talál megvalósulásra a mindenségben, azt nem tudni, dehogy az időben megtörténik, az biztos.

János: Úgy fogalmaztuk meg az általad felvetett témát a legelején, hogy az információnak szükségszerűen értelemtől értelemig kell hatnia, ekkor van az egésznek létjogosultsága, különben nincsen. A hogyan, az egy egészen más kérdés. Hadd kérdezzem meg, a sugalmazás információközlés-e?

Persze.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Valóságos információközlés.

János: Senki nem hallja rajtam kívül.

Timi: Ige, de kell egy adó és egy vevő.

János: Világos. Nem a szó a kérdés, nem a tett a kérdés, hanem az értelemtől értelemig. A hogyan és mint, ami a rendelkezésedre áll. Testben látjuk egymást, halljuk egymást, érzékszerveink vannak és értelmünk van. A szellemvilágban kicsit más változatban megy az információáramlás, de folyamatos akkor is, ha tudunk róla, és akkor is, ha nem.

Timi: Ezért mondtam volna azt, hogy ez maga a közölt tartalom.

János: Igen. Mondjad Ildikó.

Ildikó: Miközben hallgattalak benneteket, az angyal könyv tanítása jutott az eszembe, abban az értelemben, hogy sokkal jobban érthetővé válik, ha a dalt is bele kalkuláljuk a dolgokba, hogy: *Mindenben lásd meg Őt*. Nekem ez az elején kicsit értelmetlen volt, de az információ maga is ezt bizonyítja, mert az információ is az Istennek a megjelenése. Azon is nagyon csodálkoztam, hogy az információ nem úgy keletkezett, hogy eredetileg rögtön lett volna, hanem évtizedek alatt alakult ki. Érdekes módon számomra adagolásnak tűnik, ahogyan ezt a rendkívüli dolgot adagolta nekünk az Isten, mert én rendkívülinek találom, mint ahogyan rendkívüli Ő is.

Kata: A szellem nem tud a teljességén kívül megjeleneni, ezért én azt gondolom, hogy a szellem oldaláról, mint információ a teljességet hordozta. Az ember oldaláról pedig egy másik dolog az, hogy mikor nyílik meg erre az értelme és ebből mennyi tartalmat, milyen minőségben tud, úgymond venni. A másik gondolat, amit a Timi által elmondottakhoz szeretnék hozzátenni, hogy ismert az ikertestvérek közötti láthatatlan kommunikációs kapcsolat, melyben én is érintett vagyok, hogy mérföldkő távolságokra is tudják egymás gondolatát, érzéseit venni. A közelmúltban a bálnákról olvasott információ és kommunikáció is erről tanúskodik. Azt gondolom, van a mindenségben egy olyan közeg, ami hordozza az információt és az nem tűnik el.

János: Egy alkalommal arról olvastam, hogy minden egyes erdőben van egy olyan fa, amely úgy viselkedik, mint egy király. Ezen én is nagyon

elcsodálkoztam. Tehát az egész erdőben az összes fa hozzá igazodik, valamilyen kommunikációs információcsere kapcsán. Ez azt is jelenti, ha az erdő szélén letörnek egy ágat valamelyik fáról, az erdő királya is információt kap erről. Nem tudni, hogy hogyan, ha a központi fa ki lesz vágva, akkor az egész erdő, előbb utóbb, elpusztul. Ezt most az ember alatti világ információcsere áramlására, mondhatnám azt is kommunikációjára vonatkoztatva mondtam el. Az állatokra nem is vonatkoztatva, amiről regényeket lehetne írni és felhozni történetek tömkelegét. Úgy tűnik, hogy a világban az ember számára kissé rejtetten van az információ áramlásának özöne, amiről az embernek nincs is tudomása.

Ildikó: Én sem azt akartam mondani, nagyon jól tudom, hogy nem az Isten fejlődött mihozzánk, hanem mi Őhozzá. Amikor az említett hírességek mindazt, amit az információról feltaláltak és érvényesítettek, nagyon érdekes, mert évszázadokkal korábban nemigen tudták volna, mert azelőtt senki sem hallott róla. Valahogy, így a semmiből vagy inkább a magasból, azt is lehet mondani, az emberiség értelmévé vált és ilyen gyorsan, mondom én, hogy gyorsan, de lehet, hogy lassan. Valóban csodálatos dolog ez az új világ, mert ezt már annak lehet mondani, teljesen más látásmódot és gondolkodásmódot igényel.

János: Köszönöm szépen. Az előző mondatnak a második részét azt nem én szültem meg, az bennem született meg, amikor azt írtam, hogy:

c./ ... az emberfeletti világokban a TEREMTÉS DALÁNAK MÁMORÁBAN.

A teremtés dalának mámorában közli önmagáról, hogy ez vagyok. Ez nem az emberről szól, hanem az emberfeletti világokról, tehát az angyal, szeráf és Isten. A teremtés dalának mámorában közli az információt. Van-e ehhez valami mondanivalótok?

Pisti: Azzal, hogy az Értelem az értelem számára közli a megismerés lehetőségét, ezzel meghívja az embert a teremtés dalának mámorába.

János: Köszönöm. Nézzük a második kérdésemet, mely talán rövidebb lesz.

Kérdések:

2./ Az információnak van-e forrása?

János: Tessék! Mit szóltok hozzá?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Pisti: Az előbb már megbeszéltük, hogy van. A legfőbb forrás, a Mennyei Atya.

János: Menjünk egy kicsit tovább a VAN-nál. Mondjuk azt, kell, hogy legyen, tehát szükségszerű, hogy legyen. Mondhatnám, nélkülözhetetlennek feltételezi a létezését. Kell, hogy legyen.

Válaszok;

2./ a./ Minden információnak szükségszerűen van szerzője, alkotója.

Pisti: Az előbb már megbeszéltük, hogy az Isten önmagáról áraszt információt, ugyanúgy, mint ahogyan mi is önmagunkról információt közlünk és ezt a másik ember felfogja. Tehát kell, hogy legyen forrása.

Kata: Számtalanszor elmondtuk, hogy önmagában minden értelmetlen. Tehát ahogyan mondtad, kell, hogy az információnak forrása legyen, hogy a létezés létrejöjjön. Az angyal könyvben van egy ide illő mondat: *az isteni erő mely tervet szó, most hatott. (79.b. 410.o.)* Hát ez maga az információ, ami azért most hatott, mert a kommunikáció ezzel a négy fiatallal most jött létre.

János: Köszönöm.

b./ Az információ kizárólag szellemi eredetű. (Wolfgang Kuhn a biológia professzora)

János: Egy szó hiányzik ebből a mondatból. Minden információ végsősorban, kizárólag szellemi eredetű. Az információ, amit a papír ad önmagáról, az nem szellemi eredetű, hanem a létezése szellemi eredetű.

Marika: Ha a kutyád mond valamit, az sem szellemi eredetű. Ha ugat, hogy nézd gazdi, ott van valami, vagy mit tudom én.

János: Most nem tudom a kutya, hogy jön ide ebbe a kérdésbe. A kutyát ki teremtette?

Marika: Az Isten.

János: Akkor a kutya szellemi eredetű?

Minden szellemi eredetű.

János: Mint, információforrás. Azért mondtam, hogy végsősorban. Itt a végső soron, az Istent jelenti. A kutya ugatását nem érted értelemmel, de mégis információ. Akkor lenne a számodra valóban információ, ha értenéd is. Még nem terjedt el az éneklő kutya.

c./ "Aki felvilágosítást tud adni az információ eredetéről, annak birtokában van a kulcs a világ értelmezéséhez". (Egy dortmundi professzor)

Timi: Ez nagyon jó!

János: Miről beszélt?

Az Istenről.

János: Nem, ő nem az Istenről beszélt, ő egy ateista szerző, azért fogalmazott így. De bizony mondom, kulcsunk van a világ értelmezéséhez, mert felvilágosítást tudunk adni az információ eredetéről.

Timi: Mi már jó úton vagyunk.

János: Pontosan. Ő nem tudja, hogy rólunk beszélt.

Pisti: Az angyal azt tanítja, hogy nálatok van a megoldás.

János: Így van. Nálatok van a kulcs, bármikor felemelkedhettek, bármikor süllyedhettek, a megértés kulcsa valóban nálunk van.

Kata: Az istenismeret által, a világmindenség megértése és megismerése az ember kezében, az ember birtokában van.

János: Hogyne! A feladatát nem tudná megtenni, beteljesíteni.

Kérdések:

3./ Mik az információ jellemzői?

János: Vannak-e jellemzői, tudunk e felsorolni néhányat?

Pisti: Fizikai, kémiai, biológiai, tehát az öt érzékszervvel érzékelhető, valamint szellemi, az-az, erkölcsi jellemzője is van. (halló szív) Továbbiakban jellemzője még a törvényszerűségben megjelenő rend, mi-mihez, ki-kihez vonzódik, mi-mihez, ki-kihez kapcsolódik. Ez az új alapja, mert kapcsolat nélkül semmi nem él.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Köszönöm, nagyszerű! Kibővíteném azokkal, amelyeket én írtam.

Válaszok:

3./ a./ Minden információnak van hordozója, de a hordozó soha nem forrása, megalkotója, az információnak.

Pisti: Csak megalkotója.

János: Soha nem forrása, soha nem megalkotója, csak hordozója, mindennek.

Pisti: Stimmel.

János: Mi a helyzet az Istennel?

Annamari: Ő maga a forrás.

János: Nem pedig hordozó.

Marika: A hordozó az én hangom, ahogyan én mondok valamit.

Kata: Kapcsolat nélkül nem születhet meg.

János: Minden, ami létezik, ez a karóra is lehet hordozó, de nem ő a forrás, nem ő alkotja az információt önmagáról.

Timi: Az ember egy kicsit ebből mégis kilóg, nem?

János: Hogyan?

Timi: Amit említettem, hogy az ember tud kreálni olyan információt,

János: Aminek nem ő a gyökere. Nem vagy megalkotója az információnak, mert bármit mondasz, az már van.

Marika: És ha hazudik?

János: Az is van. A fejlődésben az is benne van, minden létező benne van. Te nem tudsz olyat kitalálni, ami nem létezik.

Kata: Mint lehetőség.

Timi: Persze mint lehetőség ott van, és az Istenből forrásozik.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Te nem tudsz olyan újat kitalálni, ami nem létezik, sem szóban, sem gondolatban, sem magatartásban, sem szándékban, ami már nem létezne. Ebben a vonatkozásban, csak az Isten tud olyat felkínálni, mint teremtmény, az ember újat nem tud teremteni csak a teremtésben, mint létezőből meríteni, használni és gazdálkodni vele.

Timi: Ez igaz, de akkor mi a helyzet az emberek világában, ott is van kommunikáció.

János: Gazdálkodnak. Elég széles a spektrum, ami a dolgot illeti, de olyat nem tud létrehozni, ami már ne létezne.

Timi: Ez igaz. Akkor ebből a témából kivesszük azt, amikor Pista és Jóska beszélget egymással és információt cserélnek egymással, mondjuk a veteményezésről. Tényleg nagyon gazdag téma, de akkor ezzel most nem foglalkozunk, csak az Isten oldaláról?

János: Nem. Mondhatod nyugodtan, hogy a Pista és a Jóska beszélgetése, egy létező valóságból merített.

Timi: Természetesen abból, mi másból merítene.

János: Nincs kitalálva, nincs új. Nem ők szülik az információt, csak az információ végtelen tárházából, ami az értelem rendelkezésére áll, abból merítenek.

Timi: Értem, tehát csak az általuk felfogottat tudják valamilyen formában továbbadni.

János: Pontosan.

Marika: Amiről egyszer olvastam, hogy a tudományos fantasztikus könyvekben, filmekben megjelenő, mindenféle szörnyetegek valamire a világegyetemben léteznek. Aki erről filmet csinál vagy ír, ezeket a létezéseket fogja fel valamilyen módon és azt adja tovább.

János: Mit mondtunk erről Ivett? Azt mondtuk erről, hogy hozták magukkal a korábbi pokolbéli életeik élményeit.

Marika: Ahol találkoztak sárkányokkal, szörnyekkel.

János: Így van, így van.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ivett: Ezt a világot igazából ők maguk teremtik meg odaát maguknak, magukból, a saját fantáziájukból, a saját lelkükből.

János: De ez csak a következmény.

Timi: Ez valahol sántít, az előbb volt szó arról, hogy az ember nem teremthet semmit.

János: Információt nem teremthet.

Kata: Saját magának létbe hívja.

Ivett: Nagyon sokat álmodok rosszat, akár szörnyekkel, akár sárkányokkal, akár miegyebekkel. De azt gondolom, azért tudok ilyet megteremteni a saját lelkemben, fejemben, bárhol, mert az Isten, mint Sz. Ivett. megteremtett, és azt a lehetőséget megadta, hogy belőlem ez kijöjjön. De ez nem azt jelenti, hogy Ő teremtette meg a sárkányokat álmaimban, hanem lehetőséget adott arra, hogy ez belőlem kibontakozzon, hogy formát öltjön. Ez olyan, mint amikor egy magot elültetsz, abból lesz egy fa, annak lesz egy gyümölcse, abban lesz megint egy mag. Ebből a magból, újra kibomlik egy fa és annak egy újabb gyümölcse, annak egy magja, és így tovább, és így tovább. Ami a legvégén van, ami a végkifejlet, azok között nem abban a vonatkozásban van úgy, hogy megteremti a sárkányokat, hanem a lehetőség, adott a számomra. Számtalanszor beszéltünk arról is, hogy valaki odaát, amikor átmegy és például egy gonosz lélek, képes egy egész fantáziavilágot megteremteni és abba beleragadva a létezésében tobzódik-tobzódik, és amikor megszületik, azt magával hozza.

János: Az ember teremtése csak abból forrásozhat, ami már a rendelkezésére áll. Azt mondtuk és azt el is elfogadtuk, hogy az Isten minden lehetőség forrása. Ezzel azt is mondom, hogy minden információ lehetőség forrása.

Timi: Én így már akkor jól vagyok.

János: Ezt most magamnak is mondom, nem csak neked, mert lehetőségként az Isten teremti meg azt, hogy valamit ők megalkottak, a Pisti meg a Jóska, ami még nem volt, közben lehetőségként az Istenben minden ott van.

Ildikó: Eddig azt mondtuk, hogy az ember is teremtő, most akkor mi a helyzet?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Gazdálkodva mindazzal az információval, amit az Isten a rendelkezésére bocsájt.

Ildikó: Akkor, nem így szólt.

János: Akkor nem az információ oldaláról közelítettük meg a teremtést.

Ildikó: Ez így nem használható kijelentés.

János: Dehogynem! Az ember adhat-e formát az információnak? Végsősoron a lehetőségek közül valósítja meg azt, amit ő úgy él meg, hogy képes rá. De az addig még úgy nem volt, ahogy akkor kialakult, csak lehetőségként volt.

Ildikó: Úgy gondolom, hogy a VAN-ból lehet teremteni.

Kata: Mindenki a saját hozott anyagából dolgozik.

Pisti: Csak az Isten képes információt alkotni. Ez a megalkotott információ pedig a teremtésben ölt testet, amiben végtelen lehetőség található, végtelen megvalósulási formában. Ebből ki lehet aztán bontani azt is, hogy ki milyen világot él meg, ki milyen világhoz vonzódik, ki milyen erkölcsi tartalmat lát jónak, követni a saját életében. A múltkor beszéltünk a Geraldine anyagról, ahol fel vannak sorolva, hogy az illúziók világában mennyi időt eltöltenek az emberek, olyasmit látva, élve meg valóságnak, amiről később kiderült, hogy egy erőtlen, egy nem létező, egy idő után kiüresedett tartalom lesz, amiben ő eddig élt és gondolkodott. Amit te is elmondtál itt a veteményes dologról is, hogy aki arra van beállva, hogy ő búzát vagy növényt termesszen, annak az a fontos. Aki sárkányokkal álmodik, azt már a Hangból is tudjuk, hogy ez a földi világ inkább pokol, mint mennyország.

János: Talán pontosabban tudunk fogalmazni akkor, ha kibővítjük ezt az "a" pontban megfogalmazott szöveget.

a./ Minden információnak van hordozója, de a hordozó soha nem forrása, megalkotója, az eredeti információnak.

János: Csak hordozója mindennek.

Kata: Amit a forrás kínál.

Pisti: Így van.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: A teljesség csak az Istennél van jelen. Minden valóságnak a forrása az Isten.

János: A szeretetnek nem mi vagyunk a forrása.

Kata: Az angyal azt tanítja, nincs saját öröme.

Marika: Az eredeti sárkányok hol vannak?

János: Az üveghegyen túl.

Kata: Az eredeti információhoz tegyük hozzá még azt, hogy örök. Az emberé változó, több tekintetben is.

b. / Megjelenésében az információ, sohasem független a hordozójától.

Kata: Hordozza az: Ez vagyok.

János: Ezen a papírlapon van egy információ. Egy szöveg. Független-e a papírtól?

Marika: Nem.

János: A papír nélkül nem jelenne meg. Független a festéktől?

Nem.

János: Ugyanis ez a papírlap, így ahogy van a szöveggel együtt, önmagát közli. Ha nincs rajta semmi, csak maga a papír, akkor az információ független-e attól, hogy ő papír, hogy fából van és lehetne tovább folytatni. Ha elfogadtuk azt, hogy minden információhordozó, függetlenül attól, hogy értelemmel rendelkezik, vagy az értelem alatti világban létezik, azt közli: Ez vagyok. De a kérdés, hogy mindenestől ez vagyok-e? Ha én magamról közlök egy információt, akkor én közlöm-e az információt mindenestől? Lehet különválasztva látni is a kérdést, de egységében az, hogy ez vagyok, nem független saját magamtól.

Pisti: Van információ, amit látni lehet és van információ, amit nem lehet látni.

János: Van, amit hallani lehet, és amit nem lehet hallani. stb.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Korábban tettünk egy kijelentést a világról, a világmindenségről. Azt mondtuk, hogy minden mindennel összefüggésben, kapcsolatban van. Ez függést is jelent-e?

Timi: Azt gondolom, azért lehet ez a kialakult elképzelés, mert az információ független a forrásától, mert van egy olyan információ, amit valaki közöl magáról, ami végső soron az Istenből források. Valahol mondhatjuk azt, hogy ez külön életet él. Ezt a közlés tömeget valaki más felfogja és értelmezi. Látlak téged, és én ezt információként kapom. Felfogom és kialakul bennem egy kép, hogy a János ilyen. Ettől kezdve az információ nagyon nehezen megfoghatóvá válik, hogy mi az információ. Az, amit te közölsz, vagy az, amit én ebből fel tudok fogni. És mi a valóság?

Detti: Én is egy mást látok, te is egy mást látsz.

János: Van egy szó erre, az információ: Ismeret.

Timi: Azt gondolom, azzá válhat.

János: Csak az! Amikor az Isten, mint információforrás kiárad, mit csinál? Ismeretet, megismerést kínál minden vonatkozásában. Amikor minden azt mondja az információban, hogy: ez vagyok, értelemtől értelemig. Az értelemnek ismeretre van szüksége.

Timi: Igen, de az bennem vagy van, vagy nincs.

János: Az egy más kérdés, hogy te felfogod az információt vagy nem, de az információ attól még ismeret.

Timi: Ismeretté tud válni.

János: Nem. Az akkor is hordozza az ismeret tartalmát. Ez éppen olyan, mint a sugalmazás. Ha nem ér el hozzád, attól az még sugalmazás. Ha te ezt nem tudod megélni, megérezni, megérteni, lefordítani, az akkor is sugalmazás.

Timi: Igen, csak nem válik az ismeretemmé, mert nem ismerem.

János: Pontosan. Attól az még ismeret, mert ismeretet hordoz.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Timi: Végső soron minden szó is ugyanaz. Amiről beszéltünk eddig, hogy ez a papír ismeretet hordoz, hogy az egy papír, tartalmát és mindenét tekintve. Én ezzel tudom lefordítani, hogy az információ, ismeret.

Ivett: Ahhoz tudom kapcsolni, hogy Jézus igéje akkor is ige, ha csak összesen az a tizenkettő tanítvány hitte el valamilyen mértékben.

János: Még hozzá, az Atyáról szóló ismeret.

Ivett: Ismeret abban a vonatkozásban is, hogy még ma is ismered és független attól, hogy az egyház mit csinált belőle, mi lett a valóság tartalmából annak, amit kétezer éve Jézus elmondott. Ettől az még valóság, akárhogy csúri csavarja az ember, még hozzá a teljes valóság.

Timi: Nekem az a problémám, hogy mégsem jelentheti mindent szó ugyanazt.

János: Az egy más kérdés.

Pisti: Amikor elindultunk a gondolkodás átalakítás útján, akkor azt mondtuk, hogy a megismerés után vagyunk képesek megszeretni az Istent. A megismerés alatt információkat kaptunk, információk a sugalmazásban is jöttek, egymás közötti beszélgetések által is kaptunk és mindenki, ami a szívének békét adott, azt építette be a saját világába. Megismertük az Istent, hogy Benne nem lehet csalódni. Ehhez át kellett azon esni, hogy viszont önmagamban csalódnom kellett, hogy nem vagyok olyan jó. A megismerésből fakad a megszeretés és akkor pedig az történik, hogy befogadja az ember az Istent. Jézus erről tanít: ha valaki engem szeret, Igémet (szavaimat) megőrzi, az Atya is szereti őt, és hozzá megyünk, és maradandó lakást szerzünk (készítünk) nála. (J.n.14.23) A múltkori kisközösségi beszélgetésben már elhangzott ez a befogadás.

Timi: Igen, amit te mondasz Pisti, az a lényeg, hogy van az információ, amit áraszt az Isten. Attól lesz ismeret, amit mondtál, hogy megismerjük, mert amíg nem ismerem, addig nem az ismeretem.

Pisti: Nekünk kell ezt összerakni.

János: Arra kérlek benneteket, hogy ezt most rekesszük be és majd folytatjuk. Nem muszáj minden tekintetben, itt most dűlőre jutni.

c./ Az információ értékét, mértékét, súlyát az ember számára, a valóságot közlő használhatósága adja. Itt hoztam azt a példát, amit Timi is említett, hogy: (A sejtek körülbelül 12 milliárd bit információmennyiséget tartalmaznak)

János: Minden pici sejt olyan, mint egy gyár, fantasztikus alkotás. Ezzel kapcsolatban van-e valakinek mondanivalója?

Kata: Kiegészítem azzal, hogy az egyén számára.

János: Nem az a kérdés, hogy felfogja, hanem az a lényeg, hogy hordozza. Tehát, hogy a valóságot közlő használhatósága adja. Magyarul, tudja-e használni.

Timi: Ez egyéni.

d./ Minden létező nemcsak az önmagáról való információ hordozója, hanem a létezése feltétele is.

János: Mindaz az információ, amivel rendelkezik, az a létezésének a feltétele is. Mit fogalmaztam meg?

Pisti: Vagyok, aki vagyok.

Marika: A teremtést.

Jézus: A teremtést.

Marika: Akkor ez itt most a teremtés, vagy az anyuka és apuka DNS-e együtt?

János: Nem az ember megszületéséről van szó, hanem az Isten mindenséget megjelenítő kiáradásáról van szó, de abba beletartozik az is.

Timi: Ez is része a dolognak.

János: De nem ez a lényege. Az, hogy mennyi információt tartalmaz egy sejt, az nyilván arról szól, hogy a kapcsolatteremtésben mi-minden, a rendelkezésére áll. Arról is, szól. Tehát a teremtésben, ha nincs információ, akkor nincs létezés.

e./ A tudomány területén az információ, a természeti törvények abszolút igazságaként van értelmezve. Annak ellenére, hogy a tudomány ismeretanyaga se nem teljes, se nem abszolút.

János: A tudomány területén, ezt nem én állítom, ezt a könyv írja, mondja. Tehát a tudomány területén az információ vonatkozásában, a törvények igazságaként van értelmezve. Tehát ami információ, az a törvények alapján működik. Mondok egy példát: törvény határozza meg az információját annak, hogy egy hidrogénatom körül egy elektron forog. Nem több. Ez információ és természeti törvény. Tehát itt a tudomány területén járunk, és nem a hit területén. Ezt annak ellenére állítja, hogy a tudomány ismeretanyaga se nem teljes, se nem abszolút. Lehet, hogy más körülmények között, mondjuk tízmilliárd atmoszférai nyomás hatására, vagy tízmilliárd hőfok környezetében minden másképp működik.

Pisti: Én nem mennék el ebbe az irányba, mert akkor már nem hidrogén lenne.

János: Az információ jellemzőiről beszéltünk, befejezhetjük e?

Igen.

János: Akkor megyünk a négyes kérdésre.

Kérdések:

4./. Milyen kapcsolat van az információ és a kommunikáció között?

Válaszok:

4./ a./ Minden információ a kommunikáció által kapja meg a létjogosultságát, mert minden az Emberré válást szolgálja.

Pisti: Egy részét már érintettük az elhangzott beszélgetésben, hogy információt csak értelmes személy tud létrehozni. Az információban a forrás mindig valamit közölni akar önmagáról. Az információ egyben a kommunikáció kezdete, mert a kapcsolat létrejöttének lehetőségét hordozza. Ahol válaszra talál, létrejön a kapcsolat, a párbeszéd. A párbeszédben pedig az információcsere áramlik és létrejön az új. Erkölcsei értelemben, akinek füle van a hallásra, mert a Mennyei Atya, különböző módon, soha meg nem szűnő módon, közli Önmagát az ember számára.

János: A kapcsolatig mentél a válaszodban. Van-e kapcsolat, az információ és a kommunikáció között, ez a kérdés.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Timi: Igen nagyon is. Metakommunikáció nincs információ nélkül és tulajdonképpen ez oda vissza is igaz, mert nincs értelme a kommunikációnak, ha nincs, aki felfogja.

Kata: A 4/a szövegben, egy ismert fogalom jött be a számomra, a fogantatás. Amikor azt mondja, hogy a kommunikáció által kapja meg a létjogosultságát, tehát magyarul a létbe fordulása által, ami maga a fogantatás.

Ildikó: Az információ és a kommunikáció, ok-okozat összefüggésbe van egymással.

János: Köszönöm, ez nagyon fontos dolog.

Válaszok:

4./ a./ Minden információ, a kommunikáció által kapja meg a létjogosultságát.

János: Kommunikál-e ez a papírlap veled?

Igen.

Márti: Azért kommunikál, mert az ön közlése által tudomásodra hozza, hogy ő létezik. Ez vagyok.

János: Nem az értelem szintjén kommunikál, hanem a létezés szintjén kommunikál és szolgálja az embert, mivelhogy minden az embert szolgálja.

Pisti: Minden eszköz.

János: Egészen pontosan. Mint eszköz, önmagát közli. A közlés szóban már benne van a kommunikáció.

Pisti: Közli, hogy mire való.

János: Így van. Honnan jöttem, hova megyek, mit akarok.

b. / Minden létező, az önközlés általi információban, a megértést és a megismerés rendjét szolgálja.

János: Csak az ember képes megismerni és megérteni.

Ildikó: Ha megismeri, akkor érti.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Rendben van ez így? Akkor az ötös kérdés következik.

Kérdések:

5./ Vannak-e az információnak és létezésének erkölcsi vonatkozásai?

Timi: Lehet, hogy egy kicsit szelektálhatunk is.

János: No!

Timi: Attól, hogy a papírlap létezik a papírlapnak erkölcsi vonatkozása nincs.

János: Attól lesz erkölcsi vonatkozása, hogy mire használom.

Pisti: *Úgy szeressétek egymást, ahogy Én szerettelek titeket.*

János: Ennek van erkölcsi tartalma. A papírlapnak nincs. Akkor, hogyan fogalmazhatjuk meg?

Timi: A papírlapra írt szöveg tartalmának van.

János: Én a következőt írtam.

Válaszok:

5./ a./ Minden Istennel kapcsolatos információ, a kommunikáció által a Vele való kapcsolatot szolgálja.

Timi: Ez így teljesen jó.

János: Azért írtam, hogy vannak-e az információnak erkölcsi vonatkozásai, nemhogy az információ az erkölcsi vonatkozású-e, ha nem, hogy vannak-e ilyen vonatkozásai.

Pisti: Persze, mert akkor az embertelen emberből, sohasem lenne a gondolkodás-átalakítás útján, emberséges ember.

János: Világos. Akkor ez így elfogadható?

Igen.

János: Drága Testvérek! Akkor ezt itt a mai nappal befejezzük, mert az időnk lejárt és majd csütörtökön folytatjuk a hátralévő résszel.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István